

Passionerat och skamlöst i Sondheims värld

Kalle Malmberg och Mari Lerberg Fossum i "Passion". Foto: Lars Kroon

Av [Karin Helander](#)

Passion

Genre: Musikal

Regi: Victoria Brattström

Medverkande

Annica Edstam, Mari Lerberg Fossum, Kalle Malmberg m fl

Var: Smålands Musik & Teater

Text: Stephen Sondheim (musik & sångtexter)

Libretto: James Lapine. Översättning: Ulricha Johnson. Dirigent: Johan Siberg. Orkester: Jönköpings Sinfonietta. Koreografi: Gunilla Olsson Karlsson. Scenografi & kostym: Karin Dahlström Ljus: Anna Wemmert.

Stephen Sondheims Broadway-musikal "Passion" har fått sin Skandinavien-premiär på Smålands Musik & Teater. Det är ett spännande repertoarval. Förlaga är Ettore Scolas film "Passione d'amore", den intrikat komponerade musiken vetter åt opera, med talad dialog. Som i de flesta Sondheim-musikaler finns inga örhängen, men musiken är ofta vacker med ledmotiviska melodislingor, den skapar stämningar och flera lager av

undertext. Jönköpings Sinfonietta musicerar känsligt och precist under ledning av Johan Siberg. Ulricha Johnson har skickligt översatt libretto och sångtexter till välfungerande spel- och hörbar text.

”Passion” utspelas under italienskt 1800-tal. Det är inte någon konventionell kärlekshistoria; på ytan ett triangeldrama, men med existentiella underströmmar om värderingar, trånga könsroller och livsval. Officeren Giorgio har ett förhållande med en gift kvinna, Clara. När han blir kallad till fronten får de älska per korrespondens. På förläggningen finns den sjukliga Fosca, som blir besatt av kärlek till Giorgio. Regissören Victoria Brattström låter ensemblen befriande nog ta sig an roller och relationer helt utan ironiska filter. Hon vågar tänja på scener, mejsla fram dialogen och vila i tystnader.

Karin Dahlströms scenografi är visuellt effektiv, i målerisk, drömlig ljusdesign av Anna Wemmert. Ett rörligt draperi av remsor fladdrar oroväckande, sandsäckar förvandlas till möbler, kören anas som frusna skuggor i fondens tablåer. Gladare gossar än de burdust skojfriska soldaterna på garnisonen har man sällan sett, men trumvirvlar, tapto, marschtakter och soldatvisor får legitimera ett visst överspel och några vokala skavanker.

I kollektivet urskiljs Petter Anderssons överste och Mathias Lithners doktor, som båda påverkar det alltmer ödesdigra skeendet. Mari Lerberg Fossums Clara går från förälskat levnadsglad till resignerad. Kalle Malmbergs Giorgio är som starkast i sitt sammanbrott av skuld, begär och insikt. Annica Edstams Fosca är oavbrutet fångslände och behärskar dessutom till fullo den expressiva sången. Hon gestaltar en kvinna som berövats sina möjligheter till ett värdigt liv; bitter, krävande, manipulativ, men också intelligent, ömsint och modig i en passion som är både skamlös och gränslös.

Salongen i Kulturhuset Spira i Jönköping var inte fullsatt lördagen efter premiären. Det borde den vara.